

Žil kdysi mladý král, no nelhal bych vám, braši,
žaludek prý mu nesloužil, on jídal jenom kaši.
Šlechta když začala vzpouzet se, hned zacinkal jí měšcem,
hej, šenku, žízeň, já si korbel dám, tak žil ten mladý král.

Jednou však jeden pukrabí dal úplatky všem vale,
revoltu malou zosnoval, jež měla svrhnout krále.
Nebyl by vládce dlouho živ, kdyby neměl uši všude,
|: své vojsko vzal a na vzpouru hnal, tak v boj jel mladý král.
:|

Štěstěna, osud, či Bůh to chtěl, že kam přitáhl, fangle vlály.
Obléhat město odbojné, zdraví nepřidá ni králi.
Na dosah už je vítězství, on chorobou je zlomen,
že znaven byl, bídne jed' a pil, tak zemřel mladý král.

Králův generál dobře ví, že zákon jasně říká,
jedině králi přísluší vyslyšet kajícího.
S vidinou kořisti válečné již kreslí podlé plány,
|: jak vládce mít, i když přestal žít a dýchat mladý král. :|

Se sněhobílou zástavou se rebel z města blíží,
poklonit se a s pokorou svůj trest si připsat k tíži.
Pobočník křikl: „Pospěšte!“ a jílcem vzepřel krále.
A řeknu vám, já přidahám, jako živý byl ten král.

V ležení temném sedí král, meč podpírá mu záda,
před ním se krčí purkrabí o odpuštění žádá.
A tak byl rebelant podveden, aniž vůbec tušil,
že frašku jim hrál, on králi se vzdal.....a dál? Už nic!